

Nr 574.

Av herr **Johanson** i Hallagården m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 192, med förslag till militärt tjänstepensionsreglemente m. m.*

I 5 § i det av Kungl. Maj:t i propositionen nr 192 framlagda förslaget till reglemente angående tjänstepension för befattningshavare vid försvarsväsendet (militära tjänstepensionsreglementet) föreskrives att om befattningshavare, vilken kommer i åtnjutande av pension för i nämnda reglemente avsedd tjänst, vid avgång från den tjänsten åtnjuter eller sedermera erhåller lön eller arvode för annan statstjänst eller ock pension för annan tjänst, som avses i reglementet, eller pension för annan statsanställning, å vilken civila tjänstepensionsreglementet eller lagen den 11 oktober 1907 (nr 85) angående civila tjänstinnehavares rätt till pension icke äger tillämpning, och de sammanlagda förmånerna uppgå till sådant belopp, att de för år räknat överstiga femtusenfyra kronor, befattningshavaren må, så länge sådan annan förmån åtnjutes, av pensionen enligt militära tjänstepensionsreglementet uppbära allenast en tredjedel, med iakttagande likväl dels att i förekommande fall därutöver må utgå så mycket av den återstående delen, att vad vederbörande äger behålla ej understiger summan av den större förmånen och en tredjedel av den mindre eller, om båda äro lika, den ena av dem ökad med en tredjedel, dels ock att minskning skall ske endast i den mån så erfordras för att förmånernas sammanlagda belopp ej må överstiga femtusenfyra kronor.

Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning vid förening av pension enligt militära tjänstepensionsreglementet med lön eller pension för icke-statlig anställning, med vilken är förenad delaktighet i statens pensionsanstalt.

I ett över förevarande förslag avgivet yttrande har riksräkenskapsverket ifrågasatt, huruvida icke reduktion av pensionen jämväl borde äga rum, då pensionär uppbure avlöning från anställning vid statsunderstödd institution, exempelvis hushållningssällskap och skogsvårdsstyrelse, eller statligt monopolföretag, såsom tobaksmonopolet, vin- och spritcentralen, eller från dem underlydande företag, varjämte det enligt riksräkenskapsverkets mening borde tagas under övervägande, huruvida icke reduktion av pensionen borde ske, då vederbörande pensionär uppbure avlöning från statsanställning i form av taxavgifter såsom automobilbesiktningsman och justerare av mått och vikter.

Jämväl statskontoret ansåge, att de av riksräkenskapsverket anförda synpunkterna borde tagas under övervägande.

Vederbörande departementschef förklarade att vad riksräkenskapsverket

ifrågasatt visserligen i och för sig kunde anses värt beaktande. Tillräckliga skäl syntes departementschefen dock icke föreligga till avvikelse från vad i motsvarande hänseende gällde för tjänstemän vid civilförvaltningen.

Vad de i ärendet hörda myndigheterna anfört synes oss värt allt beaktande. Gentemot vad departementschefen framhållit torde böra erinras att beträffande befattningshavare, på vilka civila tjänstepensionsreglementet är tillämpligt, någon övergång till anställning hos företag, varom här är fråga, knappast torde förekomma i någon större utsträckning med hänsyn till den avsevärt högre pensionsålder, som i nämnda reglemente är föreskriven. För militära befattningshavare däremot torde möjligheten att vinna dylik anställning vara betydligt större, då enligt den framlagda propositionen föreslagits — förutom en väsentligt låg pensionsålder — jämväl frivillig förtidspensionering före uppnåendet av nämnda ålder. Det torde icke heller vara obekant att ett stort antal militära befattningshavare å övergångsstat och pensionerade sådana befattningshavare för närvarande innehava anställning hos institutioner och företag, varom här är fråga. Nämnas bör i detta sammanhang att riksdagens år 1934 församlade revisorer i sin berättelse i samband med vissa påtalanden rörande automobilbesiktningsväsendet framhållit, att ett flertal besiktningsmän åtnjöte samtidigt avlöning från statsverket i annan form, exempelvis i egenskap av befattningshavare på övergångsstat eller såsom pensionärer. Enligt revisorerernas mening borde personer, som i annan form åtnjöte avlöning av statsmedel, i överensstämmelse med vad i sådant avseende gällde på andra områden av statsförvaltningen, exempelvis domänverket, få vidkännas någon reducering i nämnda avlöning. Det synes oss icke heller oberättigat att den militära pensionen reduceras jämväl i sådana fall, som av riksräkenskapsverket angivits.

Under hänvisning till vad nu anförts få vi anhålla,

att riksdagen måtte besluta att om befattningshavare, vilken kommer i åtnjutande av pension för i militära tjänstepensionsreglementet avsedd tjänst, vid avgång från den tjänsten åtnjuter eller sedermera erhåller lön eller arvode från statsunderstödd institution eller statligt monopolföretag eller från dem underlydande företag eller uppbär avlöning från statsanställning i form av taxeavgifter, pensionen skall reduceras på sätt i 5 § av förslaget till omförmälda reglemente är föreskrivet.

Stockholm den 2 april 1935.

Gustav Johanson,
Hallagården.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

P. Persson,
Trången.

Th. Gardell,
Gahns.

Ernst Hage.